

Známý horolezec vystavuje fotografie, které pořídil při expedicích na čtyřech kontinentech

Ústí nad Labem - Nejvyšší hory světa, sídla bohů vypínající se do oblací i život lidí na jejich úpatí přibližuje návštěvníkům výstava fotografií v ústeckém Biografu u Františka nazvaná Svět hor. Čtyřmi světovými kontinenty je tady svázán známý místní horolezec a cestovatel Karel Plechač.

V prostorách biografu je k vidění na sedm desítek snímků, jež shrnují celý jeho horolezecký život - od roku 1965, kdy se po pískovcových skalách poprvé vydal zdolávat úbočí velikánů do Alp, až po výpravy na Kavkaz, do And či Himaláji.

„Před třemi lety jsem tu uspořádal výstavu, která byla tematicky zaměřená na Nepál. Tentokrát jde o určitou retrospektivu celého mého života, během kterého jsem se nejvíce cítil jako fotograf krajinář, kterého zajímá především krása a architektura hor,“ přibližuje Plechač.

Trénoval tu Edmund Hillary

Nejčerstvější snímky na výstavě pocházejí ze zatím poslední Plechačovy expedice do Himaláji, kterou vedl loni v prosinci. Výprava se pokusila o prvovýstup na dosud nepokořený vrchol Gyajikang vysoký 7038 metrů. Hora ale nakonec odolala i českým horolezcům.

„Zastihlo nás špatné počasí, napadl čerstvý sníh a hrozily laviny, což jsou věci, které nelze lámat přes koleno, takže se výstup nakonec nepodařil. Nicméně cestou do základního tábora jsme objevili velice zajímavou oblast - odbočili jsme do takové země nikoho poblíž tibetské hranice a putovali jsme sevřenou soutěskou, v níž byla naprosto úžasná příroda,“ vypráví Plechač.

Mezi fotografiemi z Himaláji samozřejmě nechybí Mount Everest, Mera Peak ani další sedmi a osmitisícové vrcholy. Neméně zajímavé ale jsou i záběry z dalších koutů světa. Návštěvníci se podívají třeba na afrického Kilimandžáro nebo do peruánských a bolívijských And. Hory tu sice dosahují pouze něco nad šest kilometrů, ale při pohledu na jejich str-

NA ŠPIČKÁCH SVĚTA. Ústecký horolezec a fotograf Karel Plechač vystavuje snímky ze svých expedic na nejvyšší vrcholy světa v Biografu u Františka. K vidění jsou fotografie z Himaláji, afrického Kilimandžára (vlevo nahoře) i z prostředí jihoamerických vaquerů, honáků dobytka v bolívijských Andách (vlevo dole).

FOTO: JIŘÍ NEEDRLE, 2X KAREL PLECHAČ

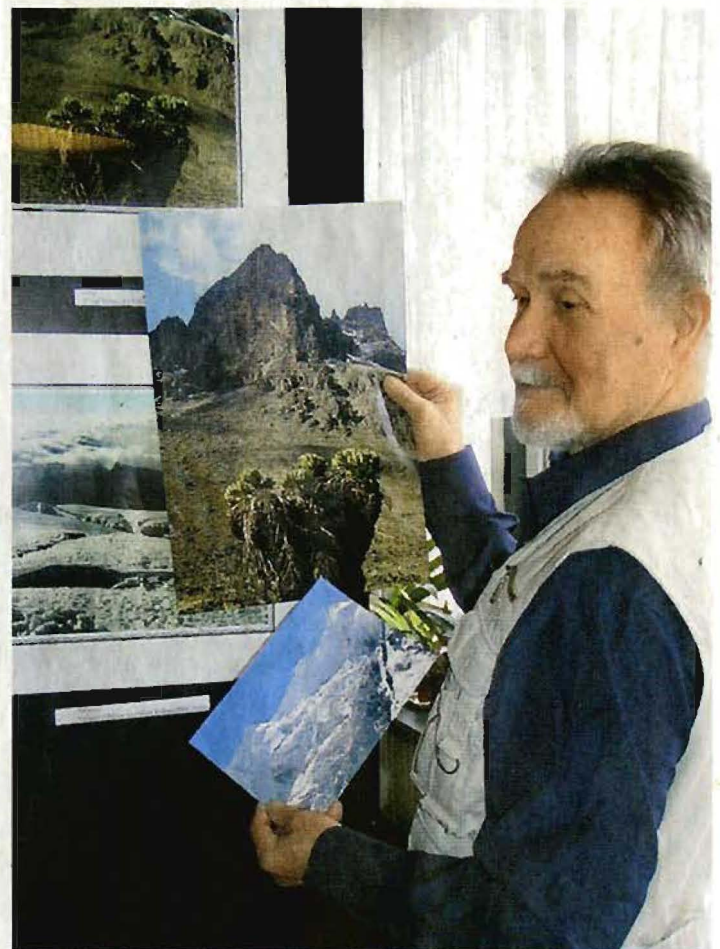
most se tají dech. Další snímky přibližují prvovýstup na Temuld v centrálním Kavkazu či zajímavá zákoutí, jež se nacházejí doslova za humny - v Labských pískovcích.

„Na každém pohoří mě jako fotografa i jako horolezce láká něco jiného. Třeba na Novém Zélandu - severní ostrov mě překvapil sopečnými vrcholy, které nejsou nijak náročné, ale zase skýtají zvláštní pohledy díky množství vířidel a gejzírů. Jižní ostrov je naopak diametrálně odlišný - je tam nádherná příroda, z níž vystupují sice nepřilíživě vysoké, ale nesmírně obtížné vrcholy. Ostatně,

jezdil tam trénovat Edmund Hillary,“ popisuje Plechač.

Mezi vaquery i buddhisty

Přestože se výběr z několika tisíc fotografií zaměřuje hlavně na krásu a tvary hor, diváci nahlédnou i pod jejich vrcholy, mezi obyvatele, kteří po svých předcích zdědili a starají se o řadu historických staveb a kulturních památek. V himalájské oblasti se Plechač vydal například do uprchlického tábora Pokhara nebo k buddhistickým mlýnům s posvátnými manikameny, které tu vytváře-

ly a zdobily celé generace mnichů. Mezi ukázkami architektury jsou i záběry ze šerpského kláštera Tengboche Gonda. Na opačné straně světa se zase návštěvníci potkají s horskými vaquery, pasáky dobytka v Ekvádoru, nebo mohou obdivovat dokonalá terasovitá pole vybudovaná Inky v oblasti Rio Coles a ve výšce 3600 metrů.

„Zajímavé je, že všichni lidé, žijící na úpatí podobných hor, jsou si hodně podobní. Ať budete komunikovat s lidmi z And nebo třeba z Himaláji, všude se potkáte s podobnými životy i postoji, vycházejícími z

toho, že hory jsou uctívanými sídly bohů,“ říká Karel Plechač.

Posledního března oslavil sedmdesátku, ale s tím, že by pověsil pořádání horských expedic na hřebíček, zatím nepočítá.

„Několikrát už jsem řekl, že příští výprava bude poslední, ale mám ještě pár cílů, které bych si rád splnil. Jedním jsou skalní oblasti a národní parky v severní Americe, druhým skalnatá Patagonie. Stejně mě ale přitahují i lidé nebo architektura, zvláště historické památky, za nimiž bych jel nejspíše do Indie,“ dodává Karel Plechač. **JIŘÍ NEEDRLE**